

Rimantas Černiauskas

Jūra yra sūri

(Ištrauka)

Vaikštinėdami pajūriu, jie prisirenka visokių netikėčiausių daiktų: medinių dėžių, skardinių, plūdurių, batų, skrybėlių, o jau butelių, didelių ir mažų, baltų ir spalvotų, su margiausiomis etiketėmis senelis prisikrovė pilną palėpę. Kartą Marius surado butelį, kuriame buvo laiškas nesuprantama jam kalba. Tą laišką jis atidavė klasiės draugei Birutei, nes ten buvo adresas su kažkokia bobiška pavarde, o pats parašė naują laiškėlį, įkišo į butelį, užkimšo ir įmetė į jūrą. Bet bangos jį greitai parrito atgal. Marius vos nepravirko.

– Ne tas vėjas, – paaiškino jam senelis, – palauk ryto, kai vėjas ims pūsti nuo kranto arba paprašyk Juliaus tėčio, kad išmestų tą butelį, išplaukęs toli į jūrą.

Marius taip ir padarė. Pabudo anksti ryte, kol senelis miegojo, įsibrido į jūrą beveik iki smakro, apsuko butelį virš galvos ir sviedė į patį vidurį. Paskui dar ilgai žiūrėjo, kaip tolsta, mažėja ir nyksta butelio kaklelis.